

فوران
(3 سپتمبر 2008)

تجاوزات جنسی بخشی از عملکرد های دولت دست نشانده وباداران بین المللی آنست

از چندی به این طرف تجاوزات جنسی بالای مردم مظلوم و بی نوای کشور ما انجام گرفته و قوس صعودی را می پیماید. اشخاصیکه تجاوزات جنسی را انجام میدهند، اکثریت آنها افراد مسلح دولتی بوده و یا به شکلی از اشکال به باندهای احزاب جنایت کار اسلامی تعلق دارند و یا از طرف آنها حمایت میشوند.

طور مثال تجاوز که در این اواخر در ولایت تخار بالای یک دختر سیزده ساله توسط 9 نفر افراد مسلح صورت گرفت. عده ای از آنها کارمندان پولیس دولت و یک شرکت خصوصی بودند. اگر ریشه های اصلی تجاوزات جنسی را ارزیابی نمایم با این نتیجه میرسیم که عامل تمام بدبختی ها فقر، مرض، شیوع مواد مخدر و از جمله تجاوزات جنسی همه و همه بخاطر آنست که در افغانستان دولت دست نشانده که متشکل از تمام خائنین ملی و عناصر وطن فروش، جانی و آدمکش و جنایت کار میباشد، حکمروایی میکند. دولت دست نشانده و حامیان بین المللی اش تا گلو در فساد اداری، اجتماعی و نظامی غرق میباشند و هر روز تحت عنوان آزادی های فردی اندویدوآلیسم، فسق، فساد، تن فروشی و وطن فروشی را دامن زده و تبلیغ و ترویج می نمایند. تجارت و بردگی سکس یکی از موارد آشکاری است که سالانه صدها هزار زن و دختر که اکثریت آنها از کشور های فقیر است توسط دلالان، قاچاقبران، تجاران و سرمایه داران کشور های امپریالیستی به بردگی جنسی کشانیده می شوند و از این راه میلیارد ها دالر عاید می نمایند. بر همه هویداست که تعفن، فساد و گندیدگی دولت دست نشانده و حامیان بین المللی اش به آسمان سر کشیده و مکروب آنها تمام جامعه را فراگرفته است و دیگر قابل علاج و اصلاح نیست.

اگر زباغ رعیت ملک خورد سیبی بر آورند غلامان او درخت از بیخ

وقتی عساکر و نظامیان امریکایی که حمایت گر دولت خود فروخته کرزی میباشند حتی از تجاوزات جنسی بالای زندانیان (زندان ابو غریب) دریغ نمی نمایند. از پولیس و ارتش ملی دولت دست نشانده که جیره خور، مزدور و نوکر آنها میباشد چه باید توقع داشت.

بر خورد دولت با جنایتکاران و تجاوزات جنسی

دولت دست نشانده خودش عامل بدبختی و بیچارگی مردم است دولت دست نشانده حتی خودش قادر نیست که امنیت خود را بگیرد چه رسد به امنیت مردم. افراد دولتی خودشان در این جنایات دست دارند. ارگان های دولتی بخاطر فریب مردم میگویند که گویا قضایا را پیگیری مینمایند و عاملین آنرا به پنجه قانون میسپارند اما همه مردم میدانند که آنها دروغ میگویند.

بر خورد مردم با جنایتکاران و تجاوزات جنسی

اما مردم افغانستان از زن و مرد پیر و جوان جنایت و تجاوزات جنسی را محکوم میکنند و بر عاملین آن لعنت و نفرین میفرستند و خواستار آنند تا عاملین این جنایات به سزای اعمال شان برسند. مردم با حرکات اعتراضی و مظاهرات نفرت و انزجار شان را اعلام نموده و قضایا را از این طریق دنبال مینمایند.

بر خورد احزاب و روشنفکران با این مسئله

احزاب و وطن فروش جهادی و غیر جهادی همه مهر سکوت بر لب زده و خم به ابرو نمی آورند و در بهترین حالت احزاب جهادی جزایش را از خدا می خواهند و به شکلی از اشکال از آن استقبال می نمایند. تسلیم طلبان و روشنفکران عقیم با وجودی که هر روز شاهد تجاوزات جنسی، بمباردمان بیرحمانه و کشته شدن هموطنان مظلوم شان میباشند با بی تفاوتی عمل می نمایند. آنها این بی تفاوتی

وبی غیرتی را چنین توجیه میکنند که گویا دولت دست نشانده با تمام جنایت و آدمکشی از طالبان کرده بهتر است و نباید خاطر آنرا مکرر ساخت. آنها با این عمل زشت شان خود را همدوش و هم پیک جنایت کاران میسازند. انقلابی نما های تسلیم طلب هم حال رافراموش کرده و به گذشته لگد کوبی دارند. توگویی که همه جنایات فقط و فقط توسط وطن فروشان خلقی و پرچمی و همپاله های جهادی و طالبی آنها انجام یافته است و در هفت سال حکومت دست نشانده کرسی هیچ نوع جرم و جنایت صورت نگرفته است. سکوت در برابر جنایت تسلیم طلبی و خیانت به مردم است.

باید توهم رابه دور انداخت

هرچه بگنند نمکش میزنند وای از آن روز که بگنند نمک

دولت دست نشانده افغانستان سراپا در فساد اداری، اجتماعی و نظامی غرق است فساد اداری دولت را همه مردم خبردارند و قابل پرده پوشی نیست. اگر دولت میتواند جلوفساد اداری ورشوه را بگیرد باز جای داشت که بگوید که جلو تجاوزات جنسی را هم میتواند بگیرد. **آزموده را آزمودن خطاست.** دولت نه میخواهد و نه قادر است که جلو جنایات و تجاوزات جنسی را بگیرد. هر روز که از عمر کثیف این رژیم میگذرد، جنایت و آدمکشی آن بیشتر و بیشتر می شود هفت سال کم نیست. در این هفت سال هر روز مردم را فریب دادند و این توهم را پخش کردند که گویا امروز یا فردا وضع خوب می شود. اما امروز بعد از هفت سال مردم به چشم و سر می بینند که دولت و حامیان بین المللی اش به نسل کشی بی وقفه و بی ناموسی بی پرده مشغول بوده و احساسات، جوانمردی، وقار و آبرو و عزت مردم افغانستان را به بازی گرفته اند و میخواهند مردم افغانستان را به برده های خاموش و گنگ تبدیل نمایند. سعی و تلاش دولت و تمام تسلیم طلبان و نوکرانش اینست تا به هر طریقی شده مردم را به فرمانبرداری و اطاعت و نوکرمنشی وادارند و از اعتراض، شورش و قیام مردم جلوگیری نمایند.

چه راهی وجود دارد

دوره در پیش روی مردم وجود دارد.

1- غلامی، بردگی، بی غیرتی و تسلیم طلبی

2- اتحاد همبستگی آزادی، استقلال و مردانگی

ما به این باور هستیم که در موجودیت دولت دست نشانده مردم هیچگاهی به امنیت و آرامی نخواهند رسید از همین خاطر ست که ما راه آزادی و مقاومت را که راه نیاکان غیور ماست برگزیده ایم و با تمام سختی ها و دشواری ها آن را ادامه خواهیم داد. در ضمن میخواهم بار دیگر به مردم رنج کشیده و مظلوم خویش این پیام را برسانم که توهم را به دور اندازید. فریب و عده های دروغین دولت، احزاب نوکر و مزدور جهادی، خلقی پرچمی، طالبی، سزائی و شعله ای های تسلیم طلب را نخورید. دستان تان را با هم گره بزنید، خط فاصل بین دوستان و دشمنان تان بکشید. بادوستان تان اتحاد و وحدت نمائید. قطره قطره دریا شوید دریا دریا سیلاب شوید و نظام ظلم و استبداد را واژگون نمائید و عوض آن یک نظام ملی، مردمی و عادلانه را پیریزی نمائید. مسئله دیگری را که باید خاطر نشان سازم اینست که طالبان و حزب اسلامی حکمتیار (راکتیار) هم در کمین نشسته اند و شیادانه با شعارهای بظاهر «ضدتجاوز» خارجی میخواهند در آینده خود را بالای مردم حاکم سازند. هیچ فرق اساسی بین دولت دست نشانده، طالبان و حزب اسلامی وجود ندارد. هر دوی آنها دشمن قسم خورده مردم هستند یکی از آسمان بمب میبارد و مردم را قتل عام میکند دیگری مکاتب را آتش میزند، با عملیات انتحاری جان مردم را میگیرد. زنان را خانه نشین میسازد و مردم را به جرم کوتائی ریش شلاق کش می نماید. با آمدن دوباره طالبان هم زندگی مردم بهبود نمی یابد همانطور که با رفتن شان بهبود پیدا نکرد. این ها همه به چهار تک های سر چوک میمانند که باهم هیچگونه اختلاف اساسی ندارند و در ظاهر بخاطر فریب مردم با هم جنگ و مناظره دارند و مردم نباید فریب آنها را بخورند.